

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Acta Synodalia Dioecesana Ecclesiae Mediolanensis, Pars Secunda

Borromeo, Carlo

Brixiae, 1603

De Confessionali. Cap. XXIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11399

DE CONFESSIONALI.
Cap. XXIII.

DEMONSTRATA ambonis, ac suggesti item forma, vnde sacra vel lectio vel concio habetur, restat aliqua etiam instructio operis lignei, ad poenitentium confessiones audiendas rectè decenterque accommodati, quod confessionale appellamus.

De Confessionalium numero.

Primò igitur in Ecclesia Cathedrali confessionalia totidem construantur, quot sanè requiruntur pro confessoriorum Sacerdotum ratione, qui in frequentiori populi concursu esse adhiberive, opportunum necessariumve videbitur.

In singulis item ecclesiis collegiatis secularibus regularibusve, totidem etiam quot sanè requiruntur pro confessoriorum Sacerdotum ratione, qui in frequentiori populi concursu esse adhiberive ibi plerunque solent.

In vnaquaque præterea parochiali ecclesia statuatur confessionalia duo; vt viri (quod sæpe non sine irreuerentia loci, sacræque illius actionis, & offensione piorum cernitur) cum mulieribus ne confuse permixti, neve etiam dense inter se compressi sint, cum ad sacram confessionem frequens concursus est: sed ita distincti, vt hi in vno, illæ in altero confiteantur; quemadmodum in plerisque huius prouinciæ Ecclesiis certus iis ipsis & distinctus est locus: tum præterea vbi illud non ex prouinciali decreto distingui iussum est, ut vnum parochio, alterum confessorio alij sacerdoti vsui sit, si quem ab Episcopo probatum ille aliquando eiusdem concessu in frequenti confitentium multitudine adhibere necesse habeat.

In qua verò parochiali ecclesia plures parochi portionarii, aliive sacerdotes etiam coadiutores sunt, qui confessionis audiendæ munus exercent; totidem item confessionalia fieri debent, quot sanè illi sunt.

Quod verò de duobus confessionalibus in vnaquaque parochiali Ecclesia sta-

tuendis supra animaduersum est; id etiam præstandum erit in singulis ecclesiis, quæ licet parochiales non sint, tamen iis ipsis aut parochiali quouis iure subiectæ, aut annexæ, aut adiunctæ, aut intra earum fines cõstitutæ sunt; aut eiusmodi sunt, in quibus aut Sacerdos quispiam residere, qui idem confessorii munus obeat; aut parochus quouis iure, vel quauis causa debeat, soleat ve.

In Ecclesiis item non parochialibus, vbi Doctrinæ Christianæ Scholæ exercentur, confessionale adhibeatur vnum saltem; vel duo item, si vtriusque sexus Schola Christiana ibi exercentur; vel demum plura etiam, vbi plures confessorios sacerdotes tẽpore scholæ Christianæ adhibentur ex decreto prouinciali.

Forma confessionalis.

Forma, ad cuius præscriptum confessionale extruendum erit, hæc est; qua seruata, licebit aliqua præterea ornamenta adhibere, vt potè in anteriori parte coronices elaboratas, aliudve ornati genus decens.

Primò ex tabulis scilicet, vel nucis, vel certè alterius cuiusvis generis totum sit; septum scilicet iis & à latere vtroque, & à tergo, & à parte superiori eisdem intectum; a parte anteriori apertum omnino, neq; vllò modo occludatur. Habeat tamen, præsertim in frequentioribus Ecclesiis, ostium ex crate cancellisve ligneis inter se vnciarum circiter quatuor spatio distantibus cum sera clauis, ut cum confessorius in eo non est, ne ibi cum irreuerentia ministerii quod ibi agitur, laici vagique & fordidi homines sedeant, otioleue dormitent.

De basi.

Basis huius confessionalis, vbi sacerdotis confessorii & poenitentis pedes innixi hærent, ab Ecclesiæ pavimento alta extet vnciis ad summum octo; latè cubitis duobus; longè cubitis circiter quatuor pateat.

De sede confessorii.

Sedes cõfessorii in eo sit: quæ à basi alta sit cubito & vnciis circiter tribus; lata

lata à dextera ad sinistram partem cubito item & dimidio; à fronte ad tergum, vno tantum cubito.

De confessionalis altitudine.

TOtius huius confessionalis structura à basi vsque ad summum ducta, cubitis quatuor constet.

De assula in qua confessarius nitatur.

IN parte interiori tabulae intermediae inter confessarium & poenitentem assula item collocetur; in qua ipse confessarius brachio nixus haerere possit: eaque instar repaguli sit, ita vt & deprimi, & rursus pro libito extolli queat.

De scabello poenitentis.

A Parte exteriori poenitentis scabellum ab ima parte latum vncijs quatuordecim, basi innixum, & tabulae intermediae haerens, accliuiterque ab imo ad summum ascendens, altum à basi extet cubito & vncijs viginti.

Cuius summitatis tabella leniter accliuis sit: in qua poenitens manibus supplicibus niti possit, dum in confessione genibus flexis est; eademque lata vncijs duodecim; longa cubito vno & dimidio.

De gradu scabelli.

IN ima parte habeat hoc scabellum gradum annexum, super quo poenitens genua flectat: quod supra basim emineat vncias octo, latè pateat vncias sexdecim, ea longitudine qua scabellum.

De fenestella intermedia.

Fenestella, in medio tabulae, quae inter confessarium & poenitentem interiecta est, fiat: cuius pars ima emineat supra sedem confessarij cubitum & vncias octo; quae vncijs sexdecim alta, duodecim verò lata sit.

Hæc verò fenestella diuisa sit in spatia paria tria, relictis in ipsa duabus columnellis, seu paruis fulcimentis eiusdem tabulae.

Cui fenestellæ à parte poenitentis affigatur lamina ferrea plena foraminum: quæ singula instar ciceris minuta paruaque sint.

Fenestellæ præterea à parte confessarij configatur tela tenuis saia, aut multitia, quem buratum dicunt.

De imagine Crucifixi.

A Parte poenitentis quæ exterior est, loco supra fenestellam, Crucifixi imago in charta religiosè expressa apponatur.

De ijs quæ affigenda sunt certis confessionalis tabulis.

Tabulae inter confessarium & poenitentem interiectæ, affigatur ab illo anteriori parte alia tabula, quæ transuersè pateat cubitum vnum: ita vt pars paulò maior ad poenitentem versus; altera ad confessarium versus spectet.

In huius tabulae parte quæ ad confessarium spectat, intus fixa collocetur, & imago aliqua Christi Domini, aut Beatae Mariae Virginis, & sub ea tum oratio illa præparatoria impressa ad vsum confessoriorum Sacerdotum, cum ad poenitentium confessionem audiendam accedunt, tum forma absolutionis.

Alteri etiam tabulae, quæ à confessarij altero latere est, neque fenestellam habet, intus affixæ sint literæ processus in cœna Domini, prout quotannis à Sanctissimo D. Nostro promulgatae erunt. In alia tabula quæ à tergo est, canonum poenitentialium tabella collocetur.

Tabulae supra fenestellam, à parte scilicet confessarij, apponatur tabella casuum, quorum absolutionem sibi Episcopus referuarit: quique alio quouis iure, vel eidem, vel Summo Romano Pontifici referuati sunt.

De capsulis eleemosynariis in confessionali non struendis.

Nec in eo confessionali capsulae loculive vlli omnino colligendæ eleemosynæ causa struantur quouis prætextu, aut eidem propè affigantur.

Confessionalia quo loco Ecclesie
constituenda.

A Latere ecclesie extra capellam maioris ambitum loco aperto patenti que confessionalia constituantur: partim a meridionali regione, partim a septentrionali.

In alijs etiam ecclesie locis, pro ratione amplitudinis, & situs ecclesie, Episcopi concessu aliquando collocare licet, ut in capellis quibusdam ample patentibus, aut in earum aditu vel limine. Ita ut confessarius intra clathri septa, poenitens vero extra sit: quo fiat, ut clathris capellae arceantur, qui inordinatè concurrentes ad sacram confessionem, nimisque propè altum qui tunc peccata sua confitetur, vel ipsam poenitentem, vel confessarium facile interturbant.

De loco confessarii, & poenitentis item.

Confessionale in ecclesia, si ab euangelio, quod in altari maiori recitatur, latere collocabitur; tunc poenitentis scabellum & fenestella a dextra confessarii sit; rursusque ab illius sinistra, cum a latere epistolae illud erit: ut & confessarius a parte superiori ecclesie semper sit; poenitens aspectu sit ad maius altare, caputve ecclesie versus.

DE TABVLATO AD VSVM
Ecclesie distinguendæ.
Cap. XXIII.

ET quoniam ex instituta antiqua, a Beatoque Chrysostomo testificata consuetudine, & in plerisque huius provincie locis olim usitata, in ecclesia separatim a foeminis viri esse debent; forma & modus distinctionis ecclesie eius modi esse potest.

In ecclesia igitur, insigniori presertim, a capellae maioris ingressu usque ad ianuam maiorem, tabulatum per medium ecclesie gremium rectè ductum, columnellis ligneis solidis quinque cubitorum spatio singulis inter se distantibus, in pavimentoque firmiter agglutinatis affigatur: ac si tabulae scabellae ex quibus compactum est, aliquando amouendae sunt, canalibus parvulis in vnaquaque

columnella ab vno & altero item latere excavatis, aliove modo confectis, totum altè committitur.

Cuius tabulati altitudo cubitis circiter quinque extruatur.

Ita verò in ianua maiori committatur, ut illam mediam diuidat, sicque diuisa ac distincta, partim viris partim mulieribus ad ecclesiam aditum diuisim distincteque faciat.

Sint autem in tabulato ianuae quaedam certis locis perspicuis: quae valuis & pessulis clausae, tunc solum aperiantur, cum ab una ad alteram partem transitum necessariorum fieri opus est.

A qua parte autem concio habetur, quò facilius commodiusque fideles concionatorem conspiciant; tabulatum (cum eo tempore demissius aliquando extare debeat) a summa parte tabulis committatur: quae fibulis ferreis annexae, & hinc inde parvulis pessulis clausae, cum opus est aperiri & demitti possint eisdem fibulis appensae.

Quibus etiam in ecclesijs aliquando necesse est, ut cum ab vna parte Missa celebratur, qui ab altera sunt, eidem Missae sacro intersint; eadem ratio tabulati demittendi adhiberi poterit.

Fibulae autem ad tabulati demittendum (ut genibus flexis fideles a qua parte sunt, sacerdotem in altera celebrantem prospiciant) a pavimento distent cubitis duobus; si ad concionis audiendae usum tantum sint, cubitis tribus.

DE SEDILIBVS MULIEBRIBUS, quas bradellas dicunt.
Cap. XXV.

Quibus in Ecclesijs Episcopus aliquem bradellarum usum permitendum censuerit, earum forma sequens constituetur; quae in Ecclesia a parte mulierum collocatae, cum ad sedendum, rum ad genua flectenda illis usui erunt. Pars vero mulierum septentrionalis sit, nisi quibus in Ecclesijs, pro ratione situs, aliaue causa Episcopus aliter statuerit.

Asseres igitur seu trabes paruae quae nec tres, crassitudine vnciarum quinque, longitudine cubitorum trium & vnciarum sexdecim, altitudine vnciarum octo,
in